

Anglie má nového krále – Joseph Gregory Hallett a co to znamená pro nás a pro zbytek světa – 1. část

Jane K., 1. srpna 2020

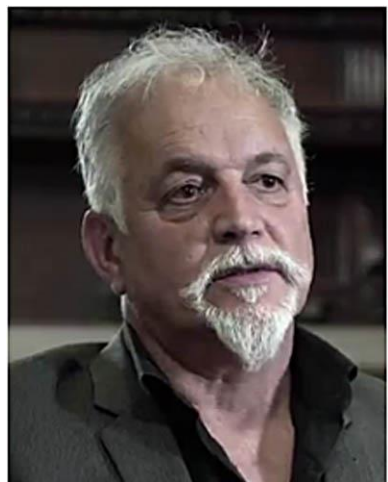
Anglická královna Alžběta II. (na obrázku níže) se prakticky [vzdala svých nároků](#) na britský trůn už v r. 1973, když podepsala smlouvu s Evropskou ekonomickou společností (European Economic Community Treaty), z čehož se stala Evropská unie. Přesto byla nadále považována za anglickou královnu, kteroužto roli zastávala až do nedávna.

Když jí ale v r. 1981 Joseph Gregory Hallett (na obrázku níže, fotografie z r. 2012) předložil dokumenty a důkazy, kterými prokázal svůj královský původ, spolu s nárokem na britský trůn, musela se vlády vzdát na dobro. Potvrdila právoplatnost jeho důkazů a rozhodla, že převzetí vlády Hallettem nabyde účinnosti za 25 let, tj. v r. 2006.

Za určenou dobu ovšem k převzetí anglického trůnu JG Hallettem nedošlo. Královská rodina přidávala překážky jednu za druhou. Došlo k několika vražedným útokům na Halletta, takže musel opustit rodný Nový Zeeland a usadil se přímo v Anglii.

Ale ani tam si moc nepomohl. Jeho dopisy na hlavní administrátory království byly vráceny neotevřené; když se je pokusil doručit osobně, nebylo mu to umožněno, nikdo je nechtěl převzít.

Královští vetřelci se samozřejmě bránili.

Až teprve koncem roku 2019 docílil, že anglické soudy začaly zkoumat jeho nárok a potvrdily pravdivost jeho požadavků. Kopie všech zmíněných dokumentů, soudně ověřených, je možno najít na stránce [ZDE](#).

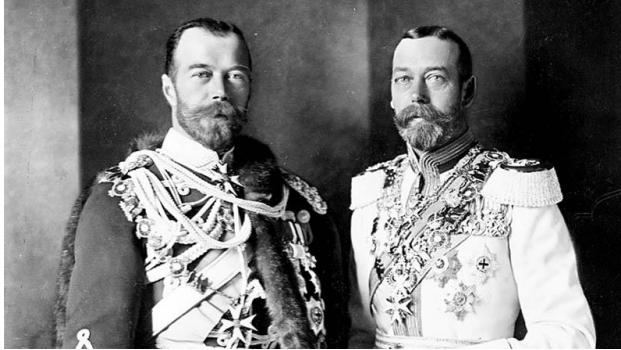
Nároky Josepha Gregory Halletta jsou založeny na několika tvrzeních. To první je, že anglický král Jiří V. byl nezákonný (nemanželský) potomek tehdejší vládnoucí rodiny, tím pádem jeho vnučka, Alžběta II., sedí na trůnu neprávem. Otec krále Jiřího V. totiž nebyl nejstarší syn královny Viktorie, waleský princ Albert Edward a pozdější král Edward VII., ale byl to ruský carevič Alexander, který se později stal carem Alexanderem III.

Když se podíváte na portrét anglického krále Jiřího V., tak je opravdu značně podobný synovi Alexandra III., což je ruský car Mikuláš II.

Podobnost těchto dvou významných osobností byla nápadná už v jejich době. Mělo se za to, že to bylo zaviněno tím, že matky obou hodnostářů byly sestry. Ovšem to nebyla zcela pravda.

Matka George V. byla dánská princezna Alexandra, která se provdala za shora zmíněného krále Edwarda VII. Když se Alexandřina sestra Dagmar zasnubovala s ruským následníkem trůnu, s velkovévodou carevičem Mikulášem Alexandrovičem v Copenhagenu v r. 1864, Alexandra se

rovněž oslavy zúčastnila. Svého manžela ale v Anglii a je zcela možné, že ho tam nechala ráda. Při zasnubách se setkala s Mikulášovým mladším bratrem, carevičem Alexanderem a oba dva v sobě našli zalíbení. Toto pokračovalo i ve vážnějším slova smyslu a tak v období 20.-30. září 1864 Alexandra v Dánsku otěhotněla a syn, který se jí později narodil, se později stal anglickým králem Jiřím V.

Carevič Mikuláš odplul po zasnubách na jih, za sluncem. Byl slabší tělesné konstituce a pobyt na jihu přes zimu mu prospíval. Cestou se ale nakazil tuberkulózou, což bylo považováno za revmatismus a nebylo to správně léčeno. Mělo se za to, že jeho nemoc byla lékařsky podpořená, neboli záměrná. V těch dobách bylo podobných případů hodně, obzvláště mezi vysoce postavenými osobami,

jejichž prestiž a majetek byl dalšímu možnému následníkovi trůnu trnem v oku. V tomto případě se mělo za to, že ten, kdo Mikulášovi usiloval o život a o trůn, byl jeho bratr, Alexander.

Dánská Dagmar přijela do Itálie za nemocným snoubencem asi den předtím, než zemřel. Nad jeho mrtvolou se s ní jeho bratr carevič Alexander zasnoubil a posléze se vzali. Dagmar byla přejmenována na Marii Fedorovnu a Mikuláš II. byl jejich syn, proto ta podoba s George V. Nejenže jejich matky byly sestry, ale měli i stejného otce. (Viz obrázek z r. 1913 výše: vlevo je anglický král Jiří V., vpravo car Mikuláš II.)

To ovšem odebrává současné královně Anglie, jinak vnučce Jiřího V., nárok na anglický trůn, protože její děda byl nemanželského původu, levoboček, neboli bastard.

Těch důvodů, proč Alžběta II. neměla nikdy nárok na anglický trůn je ale více. Ten další je skryt kdesi v historii. V r. 1533 si tehdejší anglický král Henry VIII. vzal za manželku Annu Boleyn, která dělala společnici francouzské královně. Anna, která byla z rodu Svatého grálu a byla považována za přímého potomka Ježíše Krista a Marie Magdaleny, s sebou do Anglie přivezla titul Římského císaře a titul Pontifex Maximus (to byl hlavní kněz sboru biskupů ve starém Římě), což skončilo poddanost Anglie vůči papežovi a umožnilo to převzetí asi 1/4 anglického území, které patřilo katolické církvi.

Jenže za tři roky po svatbě utrpěl Henry VIII. nehodu při turnaji, která z něho učinila šílence na dalších a posledních jedenáct let jeho života. V záchvatu bláznivosti poručil Annu popravit kvůli údajné vlastizradě. Jenže poprava byla zfalšována, královna Anna byla ukryta tamnější šlechtou, žila dále a dokonce přivedla na svět potomka královského rodu a následníka trůnu.

Takže tam, kde se myslelo, že došlo k přerušení rodu popravou královny Anny, se nic takového nestalo. Anniným vnukem byl i známý Walter Raleigh, významný básník a spisovatel, voják, politik a cestovatel. Raleigh učinil rovněž několik předpovědí, které se týkaly zachování rodu Svatého grálu a jeho pokračování. Joseph Gregory Hallett všechny tyto podmínky naplnil a splnil, takže je dnes považován za potomka Ježíše Krista, což mu vyneslo titul „Kristus, který mu – ač určitě nerad – udělil sám papež.“

Jeho titul je: Král John III., král Anglie, Skotska, Severního Irska, princ z Walesu, král Velké Británie, Spojeného Království, Nového Zealandu, Austrálie, Kanady & Společenství národů, princ, regent a vévoda-guvernér Severní Ameriky. Byl narozen přesně podle předpovědi, na Rosh Hashanah (židovský svátek), v den Mashiach (Mesiáš), zdědil titul „Kristus“ po svém 10x dědovi Walter Raleighovi a také naplnil rosekruciánskou Kosmografii jak jménem tak skutkem. Kromě toho vytáhl meč z kamene (legenda krále Artura), spojil království (v současné době jedná o spojení Irska a Severního Irska) a spojil čas, což je mystická záležitost. Tím pádem je představitelem Posledních Dnů a zakladatelem Nového světového řádu. Dále naplnil Janovo „Zjevení“ a naplnil Apokalypsu.

Z toho důvodu rovněž odpadla nutnost genocidy 500 milionů obyvatel naší planety, jak ji „Guidestones“ ve státě Georgia v Americe diktují. Na těchto kamenech se rovněž nachází kódované datum, 16 08 20 14, což je 16. srpna 2014, den přechodu ze Starého věku na věk Nový. Rovněž jsou tam k vidění písmena „MM“ což údajně znamená Marcos Manoel (o kterém je zmínka níže) a „JAM,“ což je Jesus and Mary. Po naplnění shora zmíněných předpovědí byly tyto kameny znehodnoceny pomocí graffiti.

To ale není vše. Jako další důvod nezákonnosti královského titulu pro Alžbětu II a její rodinu je další událost z historie, kde se jedná o královnu Viktorii.

Jako velmi mladá, prakticky ještě dítě, se princezna Viktorie (na obrázku) zamilovala do slepého prince Jiřího z Cumberlandu (obrázek níže), který se později stal králem Jiřím V. z Hanoveru, v Německu. Jak Viktorie, tak Jiří byli stejného stáří, byli narozeni 3 dny od sebe. Následkem toho Viktorie otěhotněla a ve 14 letech, v r. 1834 porodila syna, kterého pojmenovala Marcos Manoel. Těsně před jeho narozením se Viktorie a Jiří v tajnosti vzali, za svědka jim byl král Vilém IV.

Tři měsíce ukřývali nově narozené dítě v Kensingtonském paláci v Londýně, ale pak museli nemluvně kvůli politickým intrikám odstranit. Viktorii bratranec malého chlapce odvezl do Portugalska, kde byl za tento čin odměněn tím, že se stal portugalským králem jako Ferdinand II.

Victoria nesmírně trpěla odloučením od svého prvního dítěte, ale podmínky v Anglii neumožňovaly ani v nejmenším, aby ho ponechala u sebe. Victoria se totiž poměrně brzy dověděla, že být královnou Anglie není snadné. Vévoda z Wellingtonu ji prozradil, že Rothschild sám zorganizoval bitvu u Waterloo v r. 1815 a tím zbankrotoval britskou královskou rodinu. Nadále je ale podporoval finančně a za to smluvně požadoval „breeding rights“ (vlastnická práva na královské potomky). To znamená, že otcem všech

královských potomků směl být jen on sám.

Viktoria se poté stala doslova zajatcem v Kensingtonském paláci, který byl opravdu postaven jako vězení a postupně začala nenávidět Londýn. Rothschild (na obrázku níže) a jím ovládaný Parlament se proti ní spikli a sabotovali její činnost jak mohli. Stejně tak zkoušela ona sabotovat

je, ale s menším úspěchem. Když Victoria odsouhlasila jejich návrhy bez reptání a podepsala je, nechali ji na pokoji. Ale jakmile otálela, anebo odmítala podepsat, pak použili podpis kohokoliv jiného a byl pro ně stejně dobrý, jako podpis královny.

V r. 1840 se provdala za Prince Alberta, což bylo nezákonné manželství, protože už vdaná byla, i když o tom nikdo nevěděl. Albert byl používán pouze na odvedení pozornosti a jako záminka pro to, že postupem času přivedla na svět devět potomků. Skutečným otcem všech jejích dětí byl Lionel Nathan Rothschild. Pokaždé když rebelovala, dostavil se do paláce, nadrogoval ji skopolaminem a přivedl ji do jiného stavu.

Prince Albert byl ve skutečnosti homosexuál a celý život nosil „mužský pás cudnosti,“ který mu znemožňoval jakoukoliv pohlavní činnost. Někdy kolem r. 1850 přišly první fotoaparáty a tak ze strachu, že by fotografie dokumentovaly jak žádné z devíti Victoriiných dětí nejsou na Alberta podobné, byl tento ubožák, který za nic nemohl, přivázan v zimě k posteli před otevřeným oknem. Podle očekávání dostal zápal plic a zemřel.

Rothschild se spojil s Lordem Palmerstonem a spolu vládli Anglii. Ovlivňovali členy parlamentu, zákony utvářeli po svém. Zločinnost, korupce, bída a utiskování lidu za jejich vlády jen vzkvétalo. Byly to snad nejhorší časy, jaké kdy Anglie zažila. Rothschild a Palmerston zaprodali britské občany a jejich majetek jen aby mohli ovládnout Indii a jiné kontinenty. Z toho všeho byla obviňována královna Viktorie, která ve skutečnosti neměla žádnou moc, byla doslova zajatec systému a oběť stejných nepravostí, jakými trpěl britský lid. I jako vychovatelku k dětem jí přidělili Palmerstonovu dceru, která se starala, aby Viktorie neměla nejmenší možnost zasáhnout.

Palmerston [zastával názor](#), že prostý lid nemá žádná práva než ta, která mu bohatí dovolí mít. I když sám byl irského původu, prohlašoval, že irský venkovan, má dostatečné pohodlí, když je pouhé čtyři dny ze šesti bez jídla. Jaké to pohodlí! Osobní svoboda lidu nebyla veškerá žádná a celá země se neustále nacházela jako ve stavu války. Cizí žoldáci byli umístěni na anglické půdě za účelem obhájit tuto vládu oligarchie třeba i násilím. Lidé byli odzbrojeni, shromáždění byla zakázána a obrovské dluhy pod jeho a Rothschildovým vedením jen narůstaly.

Když byla přítomnost této velké a naprosto nečinné armády kritizována kvůli finančním výdajům, Palmerston odpovídal, že původní mírový systém stál mnohem více. Kdokoliv dával do kontrastu jeho prostopášnické rozhazování s chudobou, do které byl uvržen lid, pak mu odpovídal, že to je cena svobody a nezávislosti.

Rothschild držel Viktorii pouze jako jakýsi štít, za kterým se schovával, pro svoji Východní indickou společnost (East India Company). Byla to firma, která dovážela zboží ze zámoří a vyvážela místní produkty tamtéž. Její hlavní náplní bylo ale pašeráctví a hlavně pašeráctví drog.

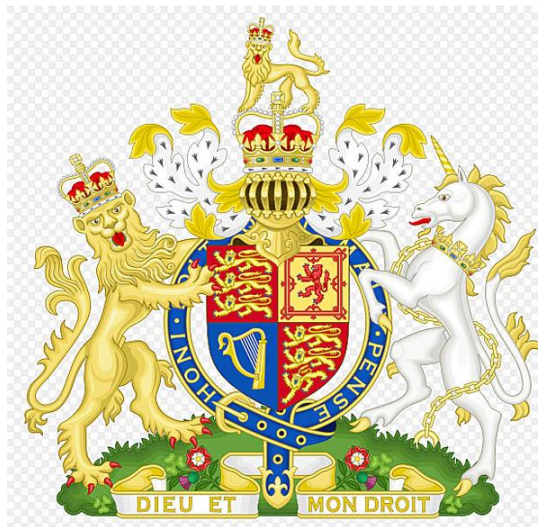
Prodejem drog zkusili zničit jednak Čínu, kde opiová doupata rostla jako houby po dešti a obrovská část populace se věnovala opájení narkotickými látkami a ne práci. Situace došla tak daleko, že se to podobalo válce proti Číně a čínský vládce byl donucen pokorně prosit Anglii, aby s dovážením drog přestali, jinak že celý národ zničí.

Viktoria byla ve funkci anglické královny pouhých 32 let, i když j nikdy nebylo dovoleno aby opravdu vládla. Dalších 32 let byla sice stále za královnu vydávána, ale královnou skutečně nebyla. To proto, že v polovině své „vlády“ potvrdila nároky svého prvorozeného syna Marose Manoela na anglický trůn a povýšila ho na krále Spojeného království Velké Britanie a Irska. Tím mu oficiálně předala vládu, i když se jí doopravdy ujmout nemohl.

Takže to je další důvod, proč nemá Alžběta II. a její rodina žádný nárok na britský trůn. Všichni z nich jsou nelegitimní, všichni z nich jsou potomci Rothschilda a ne děti prince Alberta, Viktoriina zákonem uznávaného manžela.

Existují ale ještě další pádné důvody a to ze současné doby. O těch a o tom, co to všechno znamená pro nás a pro svět, bude pojednáváno v dalším pokračování.

Jako malá zajímavost – toto je erb bývalé anglické královské rodiny. Všimněte si bílého koně na pravé straně. Podle JG Halletta ten kůň symbolizuje lidstvo. A zlatý řetěz na jeho krku a kolem těla symbolizuje daňovou zátěž. Koncem května 2020 nechala Alžběta II. tento řetěz odstranit. To znamená, že odstranila daňovou zátěž lidstva. Údajně přestaneme platit daně.

To se shoduje i s tím, jak president Trump znárodnil americkou Federální rezervu (Federal Reserve) a ještě s jinými záležitostmi, které budou rovněž projednávány v pokračování tohoto článku.

Je možné, že celá panika kolem COVIDu byla vyvolána za účelem zastření všech těchto událostí. Starý svět se opravdu mění na nový, jenže ne tak, jak by si to mnozí přáli. Už to, že tyto události donutily Alžbětu II. vzdát se trůnu a rovněž tak donutily papeže prohlásit Josepha Gregory Halletta za nového krále a za Krista, je pozoruhodný vývoj.